

Arasis Sdn Bhd lwn Pacific & Orient insuransce Co Bhd

A

MAHKAMAH TINGGI (IPOH) — RAYUAN SIVIL NO 12BNCVC-101
TAHUN 2011

HASSAN AB RAHMAN PK

15 SEPTEMBER 2012

B

Insurans — Insurans motor — pampasan — Tafsiran polisi — Sama ada nilai yang dinsuranskan boleh dituntut sepenuhnya atau adalah hanya had maksimum yang boleh dituntut — Beban pembuktian — Jumlah diinsuranskan RM60,000 — Ganti rugi ditawarkan sebanyak RM29,000 — Sama ada syarikat insurans memungkiri kontrak insurans — Sama ada berdasarkan polisi bayaran maksima adalah nilai pasaran semasa berlaku kehilangan — Polisi mesti ditafsirkan memihak kepada pengambil insurans

C

D

Keterangan — Beban bukti — Melepaskan — Sama ada plaintif berjaya melepaskan beban buktinya — Sama ada beban bukti berpindah kepada defendan — Tuntutan insurans — Beban ke atas yang diinsurans untuk membuktikan had maksimum yang boleh dituntut di bawah polisi — Beban bukti berpindah kepada syarikat insurans untuk membuktikan nilai pasaran semasa kenderaan yang boleh dituntut — Akta Keterangan 1950 ss 101, 102 & 103

E

F

Keterangan — Dengar cakap — Tidak boleh diterima — Hakim tersilap dalam menerima dan bergantung kepada laporan penilaian dengar cakap

Prosedur Sivil — Pliding — Isu-isu yang tidak diplidkan — Sama ada mahkamah boleh memutuskan isu-isu yang tidak diplidkan

G

Prosedur Sivil — Rayuan — Dapatan fakta oleh hakim perbicaraan — Tuntutan insurans — Sama ada wajar untuk mengganggu dapatan fakta mengenai nilai harga pasaran kenderaan dan amaun ganti rugi yang wajib dibayar

H

Plaintif telah membeli polisi perlindungan insurans dari pihak defendan (sebuah syarikat insurans) bagi kenderaan berat kepunyaannya. Nilai yang diinsuranskan adalah RM60,000. Pada 14 Julai 2008 (semasa polisi masih berkuat kuasa) kenderaan yang diinsuranskan itu telah hilang. Lanjutan daripada itu plaintif telah menuntut ganti rugi sejumlah seperti yang diinsuranskan iaitu RM60,000. Defendan telah hanya menawarkan ganti rugi sebanyak RM29,000 sahaja. Maka, plaintif mendakwa bahawa defendan telah

I

- A melakukan kemungkiran kontrak dan telah memfailkan tindakan di mahkamah sesyen bagi menuntut RM60,000. Defendan menegaskan pihaknya menawarkan RM29,000 berdasarkan terma dalam polisi insurans yang menyatakan bayaran maksima yang akan dibayar adalah nilai pasaran kenderaan semasa berlaku kehilangan dan bukannya nilai semasa polisi
- B dikeluarkan. Pihak defendan mendakwa RM29,000 adalah berdasarkan penilaian penyelaras bebas. Hakim mahkamah sesyen ('HMS') telah hanya membenarkan tuntutan plaintif setakat RM29,000 sahaja. Menurut HMS, plaintif gagal melepaskan beban pembuktian yang terletak di bahunya kerana gagal mengemukakan dokumen kontrak yang memperuntukkan bagaimana
- C tuntutan boleh dibuat bila berlaku kehilangan. HMS juga mendapati bahawa plaintif telah gagal memplidkan kehilangan akibat kecurian adalah 'peril insured against' dan bahawa polisi tersebut adalah 'unvalued policy'. HMS telah menerima laporan penilaian oleh penyelaras (eksh D5) yang menunjukkan nilai harga pasaran kenderaan tersebut adalah RM29,000.

D

Diputuskan, membenarkan rayuan plaintif dengan kos:

- (1) Isu yang perlu diputuskan oleh HMS berdasarkan pliding ialah isu kuantum serta sub-sub isu yang berkaitan sahaja iaitu sama ada berdasarkan instrumen perjanjian yang dikemukakan kepada mahkamah, defendan sebagai insurer bertanggungjawab membayar RM60,000 atau RM29,000 sahaja kepada plaintif sebagai pampasan atas kehilangan kenderaan yang diinsuranskan. Namun didapati HMS menyelesaikan isu-isu yang tidak terhasil dari pliding. HMS telah tersalah arah dalam menyelesaikan isu di hadapannya (lihat perenggan 13–15); *Elizabeth Jeevamalar Poonampalam & Ors v Karuppanan all Ramasamy & Anor (Sundram all Morappa Goundon & Anor as Interveners, Realty (sued as a firm) as third party)* [2007] 4 MLJ 517 dirujuk.
- (2) Dapatan HMS mengenai keberatan (*weight*) kandungan eksibit D5 (laporan penyelaras) dan inferens yang dibuat oleh HMS terhadap keterangan SD1 dan SD2 dalam menentukan nilai kebenaran D5, adalah satu inferens yang tidak munasabah. Laporan ini merupakan laporan penilaian dengar cakap (*hearsay*) dan tidak boleh dibuat pergantungan (lihat perenggan 22).
- (3) Adalah wajar malah adalah tanggungjawab mahkamah ini untuk mengganggu dapatan fakta mengenai nilai harga pasaran dan amaun yang wajib dibayar kepada plaintif sebagai *insured* oleh defendan sebagai *insurer* (lihat perenggan 23); *China Airlines Ltd v Maltran Air Corporation Sdn Bhd & Anor* [1996] 2 MLJ 517 dirujuk; *Johara Bi binte Abdul Kadir Marican v Lawrence Lam Kwok Fou & Anor* [1981] 1 MLJ 139 dirujuk; *Ghee Seng Motor v Ling Sie Ting* [1993] 2 MLJU 130 dirujuk.
- (4) Plaintif telah melepaskan beban pembuktiannya mengikut ss 101, 102 dan 103 Akta Keterangan 1950. Dengan terbuktinya terma-terma

kontrak dalam polisi (D4) yang jelas menunjukkan RM60,000 sebagai jumlah maksimum perlindungan insurans yang dijanjikan oleh defendan, beban pembuktian telah berpindah pula kepada Defendan untuk membuktikan penegasannya bahawa harga kenderaan yang diinsuranskan mengikut nilai pasaran semasa adalah RM29,000 dan pihaknya tidak bertanggungjawab membayar RM60,000 berdasarkan terma-terma yang terdapat dalam polisi D4 jika terbukti sedemikian. Defendan gagal membuktikan harga pasaran kenderaan semasa kehilangan adalah RM29,000 (lihat perenggan 30–33).

- (5) Polisi mesti ditafsirkan memihak kepada pengambil insurans (*insured*) (lihat perenggan 43); *Malaysia National Insurance Sdn Bhd v Abdul Aziz bin Mohamed Daud* [1979] 2 MLJ 29 dirujuk.
- (6) Pampasan RM29,000 adalah tidak mengikut kontrak dan keengganan defendan membayar RM60,000 adalah satu kemungkiran kontrak insurans yang telah dilakukan oleh defendan terhadap plaintif (lihat perenggan 45).

[English summary]

The plaintiff purchased an insurance protection policy from the defendant (an insurance company) for a heavy vehicle belonging to him. The insured value was in the sum of RM60,000. On 14 July 2008 (when the policy was still subsisting) the insured vehicle was stolen. As a consequence, the plaintiff claimed for damages as per the sum insured ie RM60,000. The defendant had merely offered the damages of only RM29,000. Thus, the plaintiff contended that the defendant had committed breach of contract and filed an action in the sessions court for the claim of RM60,000. The defendant contended that it had offered RM29,000 based on the terms of the insurance policy which stated that the maximum payment that would be paid was the market value of the vehicle when it was stolen and not the value when the policy was issued. The defendant contended that RM29,000 was based on the valuation of an independent coordinator. The sessions court judge ('SCJ') allowed the plaintiff's claim to the extent of RM29,000 only. According to the SCJ, the plaintiff had failed to discharge the burden of proof placed on it as it had failed to tender the document of contract which provided how the claim could be made in the event it was lost. The SCJ also found that the plaintiff had failed to plead that the loss by reason of theft was 'peril insured against' and that the policy was an unvalued policy. The SCJ had received the valuation and coordination report (exh D5) which showed the market value of the vehicle was RM29,000.

Held, allowing the plaintiff's appeal with costs:

- (1) The issue that had to be decided by the SCJ based on the pleading was the issue of quantum as well as the sub issues which was related only ie

- A whether based on the instrument of agreement presented in the court, the defendant as the insurer was responsible to pay RM60,000 or RM29,000 only to the plaintiff as compensation for the loss of the vehicle insured. However, it was found that the SCJ had settled the issues which did not arise from the pleadings. SCJ had misdirected himself in settling the issue before him (see paras 13–15); *Elizabeth Jeevamalar Ponnampalam & Ors v Karuppanan a/l Ramasamy & Anor (Sundram a/l Marappa Goundan & Anor as Interveners; Raya Realty (sued as a firm) as third party)* [2007] 4 MLJ 214 referred.
- B
- C (2) The findings of the SCJ on the weight of the content of the exh D5 (Coordinator Report) and the inference made by the SCJ against the evidence of SD1 and SD2 in determining the value of truth of D5, was an inference which was not reasonable. This report was a hearsay valuation report and could not be relied on (see para 22).
- D (3) It was appropriate and in fact was the duty of this court to interfere with the findings of facts as to the market value price and the amount that must be compulsorily paid to the plaintiff as insured by the defendant as the insurer (see para 23); *China Airlines Ltd v Maltran Air Corp Sdn Bhd* [1996] 2 MLJ 517 referred; *Johara Bi binte Abdul Kadir Marican v Lawrence Lam Kwok Fou & Anor* [1981] 1 MLJ 139 referred; *Ghee Seng Motor v Ling Sie Ting* [1993] 2 MLJU 130 referred.
- E
- F (4) The plaintiff had discharged its burden of proof in accordance to ss 101, 102 and 103 of the Evidence Act 1950. With the proof of the terms of the contract in the policy (D4) which clearly showed that RM60,000 as the maximum insurance protection amount promised by the defendant, the burden of proof had shifted to the defendant to prove its contention that the price of the vehicle which had been insured according to the current market value was RM29,000 and it was not liable to pay RM60,000 based on the terms contained in the D4 policy of proven as such. The defendant had failed to prove that the current market value of the vehicle when it was lost was RM29,000 (see paras 30–33).
- G
- H (5) The policy must be construed in favour of the insured (see para 43); *Malaysia National Insurance Sdn Bhd v Abdul Aziz bin Mohamed Daud* [1979] 2 MLJ 29 referred.
- I (6) The compensation of RM29,000 was not in accordance to the contract and the defendant's refusal to pay RM60,000 was a breach of the contract of insurance committed by the defendant against the plaintiff (see para 45).]

Nota-nota

Untuk kes-kes mengenai tidak boleh diterima, lihat 7(1) *Mallal's Digest* (4th Ed, 2011 Reissue) perenggan 1913–1914.

- Untuk kes-kes mengenai tuntutan, lihat 8(1) *Mallal's Digest* (4th Ed, 2011 Reissue) perenggan 280–283. **A**
- Untuk kes-kes mengenai isu-isu yang tidak diplidkan, lihat 2(1) *Mallal's Digest* (4th Ed, 2011 Reissue) perenggan 6485–6494.
- Untuk kes-kes mengenai dapatan fakta oleh hakim perbicaraan, lihat 2(1) *Mallal's Digest* (4th Ed, 2011 Reissue) perenggan 1194–1195. **B**

Kes-kes yang dirujuk

- American Home Assurance Co v Nalin Industries Sdn Bhd* [1993] 2 MLJ 409; [1993] 3 CLJ 319, MA (dirujuk)
- Chop Eng Thye Co v Malaysian National Insurance Sdn Bhd* [1977] 1 MLJ 161 (dirujuk) **C**
- China Airlines Ltd v Maltran Air Corp Sdn Bhd & (formerly known as Maltran Air Services Corp Sdn Bhd) and another appeal* [1996] 2 MLJ 517; [1996] 2 AMR 2233, MP (dirujuk)
- Elizabeth Jeevamalar Ponnampalam & Ors v Karuppanan a/l Ramasamy & Anor (Sundram a/l Marappa Goundan & Anor as Interveners; Raya Realty (sued as a firm) as third party)* [2007] 4 MLJ 214; [2007] 3 AMR 462, MR (dirujuk) **D**
- Ghee Seng Motor v Ling Sie Ting* [1993] 2 MLJU 130; [1993] 2 AMR 3221, MTC (dirujuk)
- Johara Bi Binti Abdul Kadir Marican v Lawrence Lam Kwok Fou & Anor* [1981] MLJ 139, MP (dirujuk) **E**
- Malaysia National Insurance Sdn Bhd v Abdul Aziz bin Mohamed Daud* [1979] 2 MLJ 29, MP (diikut)
- Syarikat Uniweld Trading v The Asia Insurance Co Ltd* [1996] 2 MLJ 160, MT (dirujuk)
- Tang Tung Thian & Anor v United Oriental Assurance Sdn Bhd* [2000] 5 MLJ 696; [2002] 2 CLJ 822, MT (dirujuk) **F**
- Thag Services Inc (M) Sdn Bhd v Capital Insurance Bhd* [1989] 1 CLJ 504, MT (dirujuk)
- Tuong Aik (Sarawak) Sdn Bhd v Arab Malaysian Eagle Assurance Bhd* [1996] 2 CLJ 134, MT (dirujuk) **G**

Undang-undang yang dirujuk

- Akta Keterangan 1950 ss 101, 102, 103
- (*KB Tan Kumar & Partners*) bagi pihak plaintif. **H**
- (*Ng Chee Kong & Co*) bagi pihak defendan.

Hassan Ab Rahman PK:

I

LATAR BELAKANG

[1] Plaintif ('syarikat pengangkutan berdaftar') telah membeli polisi

- A** perlindungan insurans dari pihak defendan ('syarikat insurans') bagi kenderaan berat kepunyaannya jenis 'Nissan Prime Mover Trailer' bernombor JCK 8235 dan T/J 4411 ('kenderaan yang diinsuranskan'). Tempoh insurans adalah dari 27 Julai 2007 hingga 26 Julai 2008 dan nilai yang diinsuranskan adalah RM60,000 iaitu bagi 'Prime Mover' RM40,000 dan bagi treler RM20,000.
- B**
- C** [2] Pada 14 Julai 2008 (semasa polisi masih berkuat kuasa) kenderaan yang diinsuranskan itu telah hilang dan satu laporan polis (Laporan Nusajaya No 007103/08) telah dibuat pada 15 Julai 2008 oleh pekerja plaintif. Selanjutnya satu borang tuntutan bertarikh 25 Julai 2008 telah diisi dan dikemukakan oleh pihak plaintif kepada pihak defendan menuntut bayaran ganti rugi sejumlah seperti yang diinsuranskan iaitu RM40,000 bagi Prime Mover dan RM20,000 bagi treler.
- D** [3] Berikutan itu, pihak defendan melalui surat mereka bertarikh 19 November 2008 telah menawarkan ganti rugi sebanyak RM26,000 sahaja kepada plaintif. Pihak plaintif telah melalui peguamcaranya, Tetuan KB Tan Kumar & Partners menghantar surat bertarikh 28 November 2008 menolak tawaran defendan sebanyak RM26,000 tersebut kerana terlalu rendah dari
- E** jumlah yang diinsuranskan dan menuntut pampasan bagi nilai sebenar yang diinsuranskan iaitu sebanyak RM60,000 atas kerugian yang dialami oleh plaintif tersebut.
- F** [4] Defendan kemudiannya telah melalui surat bertarikh 10 Mac 2009 menawarkan untuk membayar hanya sebanyak RM29,000 sahaja sebagai jumlah penyelesaian penuh dan akhir bagi tuntutan plaintif.
- G** [5] Plaintif dengan itu mendakwa bahawa defendan telah melakukan kemungkiran kontrak yang menyebabkan pihaknya menanggung kerugian. Berikutan itu, plaintif memfailkan tindakan di mahkamah sesyen menuntut RM60,000 mengikut jumlah yang diinsuranskan. Asas dakwaan plaintif ialah:
- H** Dengan pengeluaran sijil insurans oleh defendan bagi melindungi kenderaan tersebut setelah menerima premium insurans untuk jumlah perlindungan RM60,000, suatu kontrak terbuka telah wujud antara plantif dan defendan yang mewajibkan defendan membayar plaintif sejumlah tersebut. Bagi plaintiff, keengganan defendan membayar RM60,000 merupakan suatu kemungkiran kontrak.
- I** [6] Dalam plidingnya, pihak defendan menegaskan pihaknya menawarkan RM29,000 berdasarkan terma dan syarat dalam polisi insurans yang menyatakan bayaran maksima yang akan dibayar adalah nilai pasaran kenderaan semasa berlaku kehilangan atau kerugian, bukannya nilai semasa

polisi dikeluarkan. Pihak defendan mendakwa RM29,000 adalah berdasarkan penilaian penyelaras bebas (*independent adjustor*).

A

[7] Terhadap penegasan defendan tersebut, plaintif menafikan jumlah RM29,000 sebagai nilai harga pasaran kenderaan yang diinsuranskan. Plaintif juga mendakwa bahawa penyelaras yang membuat penilaian bukan penyelaras bebas kerana dilantik oleh pihak defendan sendiri setelah tuntutan dibuat oleh plaintif.

B

[8] Plaintif mendakwa bahawa bayaran yang wajib dibuat oleh defendan apabila berlaku kehilangan bukanlah nilai pasaran semasa itu, sebaliknya mesti berdasarkan jumlah yang diinsuranskan mengikut wang premium dibayar untuk polisi yang dikeluarkan oleh defendan sendiri iaitu untuk jumlah RM60,000 sebagai indemniti untuk kehilangan kenderaan tersebut. Dengan kata lain plaintif mendakwa ganti rugi yang mesti dibayar oleh defendan adalah berasaskan premium yang dibayar untuk sijil insurans yang dikeluarkan. Plaintif memplidkan isu *inequality of bargaining power* dalam jawapan kepada pembelaan defendan dan mendakwa bahawa dakwaan defendan dalam penyata pembelaan menunjukkan defendan telah memberi representasi salah (*misrepresentation*) kepada plaintif dalam transaksi tersebut.

C

D

E

[9] Hakim Mahkamah Sesyen Ipoh ('HMS') telah membuat keputusan menolak tuntutan plaintif untuk mendapatkan ganti rugi sejumlah RM60,000 dengan kos tetapi membenarkan tuntutan plaintif setakat RM29,000 sahaja. Berikutan itu, plaintif memfailkan rayuan ini. Dari alasan penghakimannya dapat dirumuskan bahawa HMS membuat keputusan seperti itu atas sebab-sebab berikut:

F

- (a) plaintif gagal melepaskan beban pembuktian yang terletak di bahunya mengikut s 103 Akta Keterangan 1950 kerana:

G

- (i) gagal membuktikan defendan memungkiri kontrak berdasarkan sijil insurans (*certificate of insurance*) (dokumen yang dipersetujui bahagian I).

Dalam konteks ini, HMS berpendapat bahawa plaintif dengan hanya mengemukakan sijil insurans telah gagal mengemukakan dokumen kontrak yang memperuntukkan bagaimana tuntutan boleh dibuat bila berlaku kehilangan atau kerugian akibat kecurian. Ini kerana sijil insurans yang dikemukakan tidak menunjukkan sedemikian. Bagi beliau, plaintif gagal mengemukakan polisi insurans yang menunjukkan kenderaan yang diinsuranskan itu dilindungi apabila hilang akibat kecurian; dan

H

I

- (ii) gagal memplidkan kehilangan akibat kecurian adalah 'peril insured against' berpandukan nas dalam kes-kes *Tang Tung Thian & Anor v United Oriental Assurance Sdn Bhd* [2000] 5 MLJ 696; [2002] 2 CLJ

- A 822, yang merujuk kes *American Home Assurance Co v Nalin Industries Sdn Bhd* [1993] 2 MLJ 409; [1993] 3 CLJ 319, dan kes *Tuong Aik (Sarawak) Sdn Bhd v Arab Malaysian Eagle Assurance Bhd* [1996] 2 CLJ 134. Dengan itu, HMS berpendapat plaintif gagal membuktikan kewujudan kontrak atau polisi insurans yang menunjukkan sedemikian;
- B
- (b) HMS mendapati polisi kenderaan perdagangan (eksh D4) adalah 'unvalued policy' berdasarkan nas dalam kes-kes Mahkamah Tinggi *Chop Eng Thye Co v Malaysian National Insurance Sdn Bhd* [1977] 1 MLJ 161 dan kes *Thag Services Inc (M) Sdn Bhd v Capital Insurance Bhd* [1989] 1 CLJ 504; dan
- C
- (c) laporan penilaian oleh penyelaras (eksh D5) menunjukkan nilai harga pasaran kenderaan yang diinsuranskan adalah RM29,000.
- D
- [10] Peguam perayu menyenaraikan sembilan alasan rayuan dalam memorandum rayuannya. Mahkamah ini dapat rumuskan dari alasan-alasan tersebut bahawa pihak plaintif terkilang dengan keputusan HMS kerana dikatakan telah terkhilaf dari segi fakta dan undang-undang. Ini kerana HMS gagal mengenal pasti isu dari pliding dan gagal menilai keterangan saksi serta gagal menghayati penghujahan-penghujahan pihaknya. Kegagalan tersebut dikatakan telah membawa kepada kekhilafan HMS mencapai dapatan fakta dan undang-undang dalam membuat keputusannya.
- E
- F [11] Justeru, sebagai mahkamah yang mendengar rayuan, mahkamah ini terpaksa meneliti satu persatu keterangan saksi-saksi dan hujahan-hujahan peguam diperingkat perbicaraan bagi menentukan sama ada dapatan dan keputusan HMS wajar diganggu atau tidak.
- G
- [12] Dalam hal ini, mahkamah menyedari prinsip undang-undang mengenai fungsi dan tugas hakim rayuan dalam menimbang dan meneliti keputusan hakim yang membicarakan mengenai fakta sebelum memutuskan untuk mengganggu dan mengubah keputusannya.
- H
- DAPATAN MAHKAMAH INI
- Mengenai isu yang sepatutnya HMS putuskan*
- I [13] Hasil penelitian mahkamah ini pada rekod-rekod rayuan, didapati isu yang perlu diputuskan oleh mahkamah sesyen berdasarkan pliding ialah isu kuantum serta sub-sub isu yang berkaitan sahaja iaitu sama ada berdasarkan instrumen perjanjian yang dikemukakan kepada mahkamah, defendan sebagai *insurer* bertanggungjawab membayar RM60,000 atau RM29,000 sahaja

kepada plaintif sebagai pampasan atas kehilangan kenderaan yang diinsuranskan dalam tempoh insurans berdasarkan terma-terma perjanjian.

A

[14] Dapatan mengenai isu sedemikian dicapai berdasarkan pliding yang ada, fakta-fakta dipersetujui dan fakta-fakta yang perlu dibicarakan (Tab E rekod rayuan). Kandungan dokumen-dokumen (di Tab E) yang didapati tidak *inconsistent* dengan pliding ini sewajarnya menjadi panduan HMS dalam menentukan isu yang perlu beliau putuskan dan menilai keterangan saksi-saksi serta keterangan dokumenter yang relevan dalam mencapai dapatan dengan menimbangkan hujahan kedua-dua pihak.

B

C

[15] Namun dari alasan penghakimannya, didapati HMS menyelesaikan isu-isu yang tidak terhasil dari pliding. Sebaliknya didapati beliau menyelesaikan isu-isu dalam kes ini mengikut isu-isu yang timbul dalam kes-kes yang dijadikan nas dalam hujahan peguam defendan.

D

[16] Dalam menentukan beban pembuktian, HMS telah menyamakan isu dalam kes kita ini dengan isu dalam kes *Tang Tung Thian* yang merujuk kes *American Home Assurance Co dan Tuong Aik (Sarawak) Sdn Bhd* dari sudut pembuktian 'peril insured against' dalam konteks insurans antara plaintif dengan defendan. Walhal, isu ini bukan merupakan isu dalam pliding dan Lampiran 6 (Tab E).

E

[17] Selain itu, HMS juga telah menjadikan isu 'valued or unvalued policy' yang dibincangkan dalam kes *Chop Eng Thye* dan kes *Thag Services* dalam menentukan nilai harga kenderaan yang diinsuranskan. Walhal dalam kes kita ini, pliding tidak menunjukkan perkara itu sebagai isu. Malah pihak defendan sendiri mengaku para 3 pernyataan tuntutan plaintif (bahawa nilai yang diinsuranskan dalam polisi adalah RM60,000) melalui para 1 pernyataan pembelaannya yang dijelaskan lagi di para 1 fakta-fakta dipersetujui.

F

G

[18] Fakta *valued or unvalued policy* dalam kes *Chop Eng Thai* didapati bukan menjadi ratio decidendi kes tersebut. Selain itu, fakta kes tidak sama antara kes tersebut dengan kes kita ini kerana pihak defendan sebagai *insurer* dalam kes tersebut telah memulangkan wang premium awal-awal lagi setelah mendapati nota perlindungan (*protection note*) tidak dikeluarkan oleh pihaknya. Dalam kes kita ini pihak defendan sebagai *insurer* tidak pernah melakukan perkara yang sama. YA hakim dalam kes tersebut dan YA hakim dalam kes *Thag* telah meneliti terma-terma dalam polisi insurans bagi menentukan pematuhan oleh plaintif sebelum membuat keputusan. Sepatutnya pendekatan seperti ini yang dijadikan panduan oleh HMS.

H

I

[19] Dalam kes kita ini, polisi kenderaan perdagangan (eksh D4) yang merupakan ekshibit defendan sendiri mempunyai terma yang jelas untuk

- A diteliti oleh hakim yang membicarakan bagi menentukan liabiliti dan hak kedua-dua pihak. HMS tidak perlu malah tidak wajar turut menyelesaikan isu-isu *valued and unvalued policy* dalam kes kita ini. Isu tersebut hanya timbul dalam kes-kes tersebut sahaja. Isu ini tidak dihidkan oleh defendan dalam kes kita ini.
- B [20] Justeru, berdasarkan nas dalam kes Mahkamah Rayuan *Elizabeth Jeevamalar Ponnampalam & Ors v Karuppanan a/l Ramasamy & Anor (Sundram a/l Marappa Goundan & Anor as Interveners; Raya Realty (sued as a firm) as third party)* [2007] 4 MLJ 214; [2007] 3 AMR 462, ternyata HMS telah tersalah arah dalam menyelesaikan isu di hadapannya.
- C
- D [21] Dari segi dapatan fakta HMS, setelah meneliti nota-nota keterangan saksi, mahkamah ini mendapati bahawa dapatan HMS mengenai keberatan (*weight*) kandungan eksh D5 (laporan penyelaras) yang dikemukakan oleh SD2 dan *inference* yang dibuat oleh HMS terhadap keterangan SD1 dan SD2 dalam menentukan nilai kebenaran D5, adalah satu *inference* yang tidak munasabah.
- E [22] Tanpa perlu dipetik semula keterangan SD1 dan SD2 semasa diperiksa oleh peguam kedua-dua pihak, nota prosiding (Tab 'F' rekod rayuan) jika diteliti, dengan sendirinya dapat dirumuskan bahawa laporan ini merupakan laporan penilaian dengar cakap (*hearsay*) dan tidak boleh dibuat pergantungan.
- F [23] Justeru, berdasarkan kes Mahkamah Persekutuan *China Airlines Ltd v Maltran Air Corp Sdn Bhd & (formerly known as Maltran Air Services Corp Sdn Bhd) and another appeal* [1996] 2 MLJ 517; [1996] 2 AMR 2233, kes *Johara Bi binte Abdul Kadir Marican v Lawrence Lam Kwok Fou & Anor* [1989] 1 MLJ 139 dan kes Mahkamah Tinggi *Ghee Seng Motor v Ling Sie Ting* [1993] 2 MLJU 130; [1993] 2 AMR 3221, mahkamah ini merasakan wajar malah bertanggungjawab mengganggu dapatan fakta mengenai nilai harga pasaran dan amaun yang wajib dibayar kepada plantif sebagai *insured* oleh defendan sebagai *insurer*.
- G
- H *Mengenai dapatan HMS atas isu beban pembuktian*
- I [24] Berkaitan dengan isu pembuktian dokumen perjanjian, *isu peril insured against* dan *valued or unvalued policy*, seperti yang disebut di atas, HMS telah mendapati plaintif gagal melepaskan beban pembuktiannya mengikut s 103 Akta Keterangan.
- [25] HMS dengan itu mendapati plaintif gagal membuktikan adanya dokumen perjanjian yang menunjukkan kenderaan tersebut mendapat perlindungan insurans atas kehilangan akibat kecurian. Justeru, baginya

plaintif gagal menunjukkan terma perjanjian yang mewajarkan pihak plaintif menuntut ganti rugi atas sebab kehilangan tersebut dan gagal membuktikan nilai harga kenderaan tersebut adalah RM60,000 semasa diinsuranskan.

A

[26] Dapatan ini adalah tersasar dari isu yang patut diputuskan, malah ternyata khilaf bila dilihat pada pliding, fakta-fakta dipersetujui dan fakta-fakta yang perlu dibicarakan.

B

Rumusan dan keputusan mahkamah ini

[27] Berdasarkan pliding, jelas para 1 penyata pembelaan defendan sendiri mengakui para 3 penyata tuntutan dan telah diperkuatkan lagi dengan para 1–3 fakta-fakta dipersetujui di mana dinyatakan:

C

Plaintif telah menginsuranskan kenderaannya dengan Defendan untuk jumlah RM60,000.00 iaitu RM40,000.00 bagi 'Prime Mover' dan RM20,000.00 bagi Trailer dari 27.7.2007 hingga 26.7.2008 berdasarkan polisi 011607JF000080 dan 011606JFP000180 yang hilang / dicuri sepertimana Laporan Nusajaya 007103/08.

D

[28] Nombor polisi insurans yang dinyatakan di atas adalah sama dengan rujukan yang terdapat pada sijil insurans (ms 3) dan jadual polisi (ms 9) bahagian I ikatan dokumen yang dipersetujui (Tab L rekod rayuan).

E

[29] Di samping itu, eksh D4 iaitu polisi kenderaan perdagangan yang dikemukakan sendiri oleh saksi defendan (SD1) menguatkan lagi kes plaintif dan membuktikan kepada mahkamah bahawa kenderaan tersebut diinsuranskan dengan nilai RM60,000 dengan pembayaran premium RM2,777.61.

F

[30] Dengan fakta-fakta ini, plaintif didapati telah melepaskan beban pembuktiannya mengikut ss 101–103 Akta Keterangan.

G

[31] Berdasarkan polisi D4, diperturunkan di sini klausa-klausa yang relevan yang dengan jelas menerangkan maksud mengenai obligasi dan hak kedua-dua pihak:

H

Perjanjian Kita

Sebagai balasan kepada anda yang telah memohon kepada kami untuk menginsuranskan kenderaan anda dengan cadangan dan akuan yang akan menjadi asas kepada kontrak ini, dan setelah membayar kepada kami sejumlah premium seperti yang tercatat di dalam Jadual Polisi bersesuaian dengan undang-undang Malaysia, kami akan melindungi anda terhadap kerugian, kerosakan atau liabiliti seperti yang dinyatakan di dalam polisi ini, yang berlaku semasa tempoh insurans tertakluk kepada syarat, terma, pengendorsan, fasal atau waranti yang menjadi

I

- A** sebahagian daripada polisi ini. Kami akan, mengikut pilihan kami membayar secara tunai, amaun kerugian.
- Seksyen A-KERUGIAN ATAU KEROSAKAN KEPADA KENDERAAN ANDA.
- B** (1) Kami akan melindungi Anda sekiranya Kenderaan Anda rosak atau hilang dalam keadaan berikut:
- (a) ...
- (b) ...
- C** (c) ...
- (d) ...
- (e) ...
- (f) pecah masuk, pecah rumah atau kecurian.
- D** (2) ASAS PENYELESAIAN
- (a) Kami akan mengikut pilihan Kami.
- (i) ...
- (ii) membayar secara tunai, amaun kerugian atau kerosakan kenderaan anda, atau
- E** (iii) ...
- (b) Jumlah maksimum yang akan kami bayar ialah nilai pasaran Kenderaan Anda pada masa kerugian atau jumlah diinsuranskan dalam Polisi mengikut yang mana lebih rendah.
- F** (c) ...
- (d) Nilai pasaran Kenderaan Anda akan ditentukan, sekiranya berlaku pertikaian, oleh Ibu Pejabat Pemegang Francais, dan nilai ini hendaklah sama dengan kos pembelian kenderaan gantian dengan buatan, model dan usia yang sama denaan Kenderaan Anda pada masa kerugian.
- G** (e) Sekiranya tidak ada pemegang francais untuk buatan kenderaan anda, maka nilai pasaran kenderaan akan ditentukan oleh Pelaras Kerugian yang berlesen di bawah Akta insurans 1996 dan perundangan berikutnya yang dipersetujui bersama oleh Anda dan Kami.
- H** (f) Penilaian yang dibuat oleh Ibu Pejabat Pemegang Francais yang berkenaan atau Pelaras Kerugian yang berlesen di bawah Akta insurans 1996 dan perundangan berikutnya akan menjadi bukti muktamad berhubung dengan nilai pasaran Kenderaan Anda untuk sebarang prosiding undang-undang terhadap Kami.
- I**

[32] Dengan terbuktinya terma-terma kontrak dalam D4 yang jelas menunjukkan RM60,000 sebagai jumlah maksimum perlindungan insurans

yang dijanjikan oleh defendan, beban pembuktian telah berpindah pula kepada defendan untuk membuktikan penegasannya bahawa harga kenderaan yang diinsuranskan mengikut nilai pasaran semasa adalah RM29,000 dan pihaknya tidak bertanggungjawab membayar RM60,000 berdasarkan terma-terma yang terdapat dalam polisi D4 jika terbukti sedemikian.

A

B

[33] Tanpa peruntukan statut yang meletakkan beban pembuktian hanya kepada pemegang polisi, maka berdasarkan terma-terma polisi insurans D4, pihak defendan menanggung beban pembuktian mengikut s 103 Akta Keterangan untuk memuaskan mahkamah atas imbalan kebarangkalian bahawa nilai pasaran kenderaan yang diinsuranskan pada masa kehilangan adalah RM29,000 berdasarkan kl 2(b) D4 yang menyatakan:

C

Jumlah maksimum yang akan Kami bayar ialah nilai pasaran Kenderaan Anda pada masa kerugian atau jumlah yang diinsuranskan dalam polisi, mengikut mana yang rendah.

D

[34] Bagi membuktikan sedemikian, pihak defendan bergantung kepada keterangan SD1 dan SD2 dan eksh D5 iaitu Theft Investigation Report On The Loss of Insured Motor Transfer Bearing Registration No JCK 8235 and T/J4411 (laporan penyelaras) yang disediakan oleh Associated Adjusters Sdn Bhd

E

[35] Berdasarkan terma-terma dalam D4, pihak yang akan menentukan harga pasaran tersebut adalah '*head office of Franchise-holder*' yang hendaklah sama dengan kos untuk membeli kenderaan ganti yang sama dari segi jenis, buatan, model dan umur (kl 2(d) D4).

F

[36] Keterangan SD1 (pengurus tuntutan defendan) pemegang francais untuk Prime Mover adalah Scomi Sdn Bhd dan untuk treler adalah Tan Chong Motors. Namun SD2 mengatakan pihaknya tidak memperoleh sebarang dokumen daripada mana-mana syarikat tersebut.

G

[37] Oleh itu, defendan kena bergantung kepada penyelaras kerugian (*loss adjuster*) berlesen (kl 2(e)–(f)). Dengan itu, defendan telah memanggil SD2 penyelaras adjuster dari Associated Adjusters sebagai saksi dan mengemukakan laporan D5 yang menyatakan harga pasaran semasa kenderaan adalah RM29,000.

H

[38] Namun, berdasarkan nota prosiding dalam rekod rayuan, mahkamah ini mendapati SD2 seorang saksi yang tidak boleh dibuat pergantungan kerana:

I

- (a) gagal menunjukkan beliau diberi kuasa oleh Syarikat Associate Adjuster untuk memberi keterangan di mahkamah;

- A (b) bukan seorang pakar dalam penilaian kenderaan;
- (c) penilaian beliau hanya berdasarkan kepada penilaian tiga syarikat kereta terpakai di Johor Bahru, iaitu Sin Soon Huat Sdn Bhd, Wang Loo Motor Sdn Bhd dan International Auto Enterprise Sdn Bhd.
- B Penilaian tertinggi dikatakan dibuat oleh syarikat Sin Huat Sdn Bhd di mana Prime Mover dinilai RM18,000 dan treler dinilai RM11,000 (menghasilkan jumlah RM29,000). Tetapi dalam keterangannya, SD2 mengaku beliau tidak dapat memastikan yang penilaian itu tepat dan mengakui laporan itu hanya dibuat atas arahan defendan. Malah laporan asal pun masih ada dengan pihak syarikat insurans (defendan);
- C (d) Syarikat Adjuster tidak meminta pengesahan dari ketiga-tiga syarikat yang membuat penilaian tersebut;
- (e) maklumat yang relevan untuk penilaian kereta tidak diperoleh bagi mengesahkan penilaian; dan
- D (f) Syarikat Associate Adjuster yang beliau wakili dalam perbicaraan bukanlah penyelaras yang bebas kerana dilantik dan dibayar oleh defendan sendiri setelah tuntutan dibuat oleh plaintif.
- E [39] Dengan itu, ternyata keterangan SD2 dan D5 tidak boleh dijadikan bukti yang menunjukkan harga pasaran semasa kehilangan kenderaan yang diinsuranskan. Justeru, HMS sepatutnya mendapati D5 sebagai satu laporan yang tidak bernilai untuk menjadi asas dapataannya mengenai harga pasaran semasa kehilangan kenderaan tersebut. Justeru, defendan didapati gagal membuktikan harga pasaran kenderaan semasa kehilangan adalah RM29,000.
- F
- G [40] Berdasarkan kl 2(b) polisi, defendan wajib membayar amaun 'mengikut mana yang rendah'. Namun, oleh kerana ternyata defendan gagal membuktikan amaun yang rendah dari RM60,000 maka defendan sudah tidak mempunyai pilihan lagi, malah terikat untuk membayar RM60,000 sebagaimana yang dipersetujui oleh polisi insurans.
- H [41] Dengan fakta yang menunjukkan defendan tidak memulangkan wang premium untuk polisi tersebut kepada plaintif, maka pihaknya bertanggungjawab untuk membayar jumlah maksimum yang diinsuranskan dalam polisi seperti mana yang diperuntukkan di bawah tajuk *Asas Penyelesaian* iaitu *fasal 2(b)* tersebut.
- I [42] Inilah tafsiran yang munasabah wajar diberikan untuk fasal-fasal dalam polisi D4 di bawah tajuk kecil *Perjanjian Kita* iaitu:
- Sebagai balasan kepada anda ... setelah membayar kepada kami sejumlah premium seperti yang tercatat di dalam Jadual Polisi ... kami akan melindungi anda terhadap kerugian ... yang berlaku semasa tempoh insurans tertakluk kepada syarat, terma, ... fasal ... kami membayar secara tunai amaun kerugian...

[43] Jika tidak ditafsirkan demikian, bererti mahkamah tidak mentafsirkan polisi insurans mengikut prinsip perdagangan yang mantap dan pertimbangan perniagaan adil dan yang akan menghasilkan suatu kesan yang tidak realistik sebagaimana yang diberikan perhatian oleh YA Abd Malik Ishak dalam kes *Syarikat Uniweld Trading v The Asia Insurance Co Ltd* [1996] 2 MLJ 160.

A

[44] Selain itu, mahkamah ini juga mengambil panduan dari nas kes Mahkamah Persekutuan *Malaysia National Insurance Sdn Bhd v Abdul Aziz bin Mohamed Daud* [1979] 2 MLJ 29 yang bermaksud polisi mesti ditafsirkan memihak kepada pengambil insurans (*insured*).

B

[45] Maka dengan sebab-sebab di atas, mahkamah mendapati pampasan RM29,000 adalah tidak mengikut kontrak dan keengganan defendan membayar RM60,000 adalah satu kemungkiran kontrak insurans yang telah dilakukan oleh defendan terhadap plaintif. Dengan itu, mahkamah ini mengubah perintah HMS dengan memerintahkan defendan menjelaskan sejumlah RM60,000 kepada plaintif mengikut terma-terma dalam polisi insurans D4.

C

D

[46] Dengan itu, rayuan plaintif dibenarkan dengan kos dan keputusan HMS diketepikan.

E

Rayuan plaintif dibenarkan dengan kos.

Dilaporkan oleh Kanesh Sundrum

F

G

H

I